

skladu), sedaj pa smo ji podrejeni vsi. Poročila OECD na svetovni ravni skušajo »umetno« postavljeni razmerja med razvitimi in manj razvitimi državami, ob čemer predpostavljajo, da imajo države v razvoju enake aspiracije kot zahodne države (MacPhail, 2008: 41–44). Jih ima tudi Slovenija?

Moderna gospodarstva bolj kot kdaj koli prej zahtevajo visoko usposobljenost in fleksibilnost delovne sile.« (OECD, 1985, *Education in modern society*. Paris: OECD; po: MacPhail, 2008: 67) Kakšne posledice ima to za slovenski izobraževalni sistem?

Tako neoliberalne politike prilivajo olja na ogenj napetostim med različnimi socialnimi sloji in le še poslabšujejo družbeno situacijo, ki pa jo zopet izrabljajo sebi v prid.

Tudi na primeru Slovenije se je pokazalo to, kar so mnoge druge države izkusile že pred nami: »Danes imajo ekonomisti bolj kot kdaj koli v preteklosti moč, da oblikujejo izobraževalni diskurz izrecno z ekonomskimi cilji in imperativi.« (MacPhail, 2008: 53)

Neoliberalizem se kaže kot nova oblika podjarmljanja, kolonializma, imperializma. V izobraževanju je to nedopustno in nevarno.

Zaključek

Predstavili smo priznavanje neformalno pridobljenega znanja z nekaj zornih kotov: je del poklicnega in strokovnega izobraževanja, omogoča posameznikom potrditi njihova po neformalni ali priložnostni poti pridobljena znanja, pri čemer naj bi jim potrdilo o neformalnih znanjih (certifikat, kvalifikacija) odpiralo vrata tako do boljše zaposlitve (ali zaposlitve sploh) kot v izobraževanje.

Videli smo, da najvidnejša oblika priznavanja neformalno pridobljenega znanja, nacionalne poklicne kvalifikacije (NPK), ni povsem ustrezna in ne ponuja dovolj širokih možnosti, sploh ne v praksi, ter da je bolj v službi delodajalcev in gospodarstva kot pa posameznikov.

Mnogi dokumenti sicer predvidevajo širšo zastavljenost priznavanja neformalno pridobljenega znanja, kar bi bilo možno izkoristiti tudi v Sloveniji, a se izkaže, da mnoge od njih bremeni neoliberalistična naravnost, ki postavlja tudi izobraževanje v službo gospodarstvu.

V idealnih okoliščinah bi zadeva imela drugačen prizvok: posamezniki, ki imajo znanja, ki pa niso zajeta v njihovih diplomah, bi jih potrjevali ter si s tem odpirali vrata.

Začetno navdušenje nad tem, kaj vse bi lahko dosegli z dodatnimi prijemi na področju priznavanja neformalno pridobljenega znanja, lahko popusti, ko spoznamo, da je to le še eden izmed neoliberalnih prij-